

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, declarat de avocatul Rodion Tocan, în numele inculpatului

Racoviță Victorian Dumitru, născut la 28 iulie 1974 în s. Pîrjolteni, r-nul Călărași, locuitor al mun. Chișinău, str. Grenoble 7 ap. 21, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>24.06.2014 – 04.08.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>12.08.2015 – 14.12.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>01.03.2016 – 24.05.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2015, Racoviță Victorian a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că la 15 mai 2011, aproximativ orele 01.00, inculpatul Racoviță V., urmărind scopul unor acțiuni huliganice, aflându-se în loc public, în fața clubului de noapte „Cocos” din str. Tricolorului 34, mun. Chișinău, acționând prin participatie simplă cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de amenințări cu aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea violenței asupra persoanelor, fără careva motive, au intrat într-un conflict cu Obrijanu V., în cadrul căruia l-au numit pe acesta cu cuvinte necenzurate, și după ce persoana nestabilă de organul de

urmărire penală i-a aplicat ultimului mai multe lovituri, doborându-l la sol, i-a aplicat și el victimei o lovitură cu piciorul în regiunea corpului, cauzându-i leziuni corporale, manifestate prin traumă cranio-cerebrală închisă acută, comoție cerebrală, fractura oaselor nazale cu deplasare moderată, fractura peretelui anterior sinusului maxilar dreapta, edem și excoriații ale țesuturilor moi ale feței, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1813/D din 06.08.2013, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, condiționând o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințări, cu aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de 2 persoane.

Instanța a reținut că probele anexate la dosar, nu au dovedit existența faptei infracțiunii.

Astfel, este stabilit că inculpatul, dorind să evite un conflict, s-a apropiat de partea vătămată și i-a propus ajutorul, iar pe Sergiu, care a lovit partea vătămată, l-a rugat să revină în local.

Deci, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, și anume – latura obiectivă.

3. Procurorul în Procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, Mihail Proca, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Apelantul a indicat că instanța de fond, incorect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind acțiunile infracționale ale inculpatului.

Instanța de judecată a reținut o stare de fapt, care nu corespunde materialelor cauzei penale și probelor acumulate.

Instanța nu a dat o apreciere veridică declarațiilor părții vătămate care a relatat că, fiind la pământ, a primit o lovitură din partea inculpatului.

Astfel, aplicarea violenței a avut loc într-un loc public, în stradă, în prezența martorilor.

Probele administrate dovedesc că inculpatul, fără careva motive întemeiate, întrucât partea vătămată nu îl cunoștea până la momentul incidentului, profitând de faptul că partea vătămată se afla la pământ, urmare a loviturilor aplicate de persoana nestabilită de organul de urmărire penale, a aplicat violență fizică asupra părții vătămate, prin aplicarea loviturii cu piciorul, după care împreună cu persoana necunoscută, fapt ce demonstrează intenția unică a făptuitorilor, s-au înlăturat de la locul comiterii infracțiunii.

Instanța de fond a neglijat prevederile art. 60 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală și incorect a apreciat critic înregistrările video, recunoscându-le inadmisibile din motiv că nu se cunoaște sursa din care au fost obținute, asta deși înregistrările au fost ridicate de la partea vătămată, care a explicat că le-a obținut nemijlocit de la clubul de noapte „COCOS”.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Racoviță Victorian a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

Instanța de apel a constatat că la 15 mai 2011, aproximativ orele 01.00 min, Racoviță V., urmărind scopul unor acțiuni huliganice, aflându-se în loc public, în fața clubului de noapte „COCOS”, din str. Tricolorului 34, mun. Chișinău, acționând prin participatie simplă cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de amenințări cu aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea violenței asupra persoanelor, fără careva motive, au intrat într-un conflict cu Obrijanu V., în cadrul căruia, l-au numit cu cuvinte necenzurate și, după ce persoana nestabilă de organul de urmărire penală i-a aplicat mai multe lovituri doborându-l la sol, i-a aplicat și el victimei o lovitură cu piciorul în regiunea corpului, cauzându-i leziuni corporale, manifestate prin traumă cranio-cerebrală închisă acută, comoție cerebrală, fractura oaselor nazale cu deplasare moderată, fractura peretelui anterior sinusului maxilar dreapta, edem și excoriații ale țesuturilor moi ale feței, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1813/D din 06 august 2013, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, condiționând o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta a fost confirmată prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Obrijanu V., a declarat că, fiind la pământ, a fost lovit cu piciorul de către inculpat, pe care l-a recunoscut și după vizionarea înregistrărilor video, iar de la lovitura primită și-a pierdut cunoștința.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 1813/D din 06.08.2013, la Obrijanu V. s-a constatat traumă cranio-cerebrală închisă acută, manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale cu deplasare moderată, fractura peretelui anterior sinusului maxilar dreapta, edem și excoriații ale țesuturilor moi ale feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, condiționând o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Conform procesului-verbal de ridicare și examinare din 25.07.2013, au fost ridicate și examinate înregistrările video de la camerele de luat vederi de la clubul „COCOS”.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.03.2014, partea vătămată Obrijanu V. l-a recunoscut pe Racoviță V., ca persoana care i-a aplicat o lovitură cu piciorul.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințări, cu aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de 2 persoane.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că infracțiunea săvârșită este una mai puțin gravă, că inculpatul anterior nu a fost condamnat, este angajat în câmpul muncii, are 2 copii minori la întreținere, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că

reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

5. La 15 februarie 2016, avocatul Rodion Tocan a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, lipsind latura obiectivă.

Instanța de apel a examinat superficial cauza, concluzia nefiind bazată pe probele cercetate în ședința de judecată, dar pe presupuneri.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 decembrie 2015, în prezența inculpatului și avocatului Rodion Tocan, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 11 ianuarie 2016, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, iar părților absente li s-a expediat câte o copie de pe decizia motivată (*vol. II f.d. 100, 101*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 11 ianuarie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 11 februarie 2016.

Totodată, recursul ordinar a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 15 februarie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II f.d. 130-134, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de

procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, dacă este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este declarat peste termen, el urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Rodion Tocan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, în privința inculpatului Racoviță Victorian Dumitru, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun